

Sygn. akt IV Ka 914/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Majka SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r.

sprawy skazanego **P. K.**

syna H. i D. z domu S. (...) r. w W. skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 15 października 2015 r. sygnatura akt II K 359/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) w punkcie II jego dyspozycji wyłącza skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13 grudnia 2012 roku sygn. akt II K 962/12 opisane w punkcie 4) części wstępnej wyroku, zaś wymiar orzeczonej kary łącznej obniża do 1(jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2) punktowi V jego dyspozycji nadaje treść „na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w części dotyczącej objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach 1) i 4) części wstępnej”;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. P. z Kancelarii Adwokackiej w W. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 914 / 15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w wyroku łącznym z dnia 15 października 2015r. sygn. akt II K 359 / 15 ustalił, że P. K. został skazany prawomocnie wyrokami :

- 1) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 12 września 2008 r., sygn. akt X K 825/08, za czyny z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 160 § 2 k.k. na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 15 listopada 2011 r., sygn. akt II K 785/11, za czyn z art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony 21 kwietnia 2011 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zarządzoną do wykonania;
- 3) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 2 marca 2012 r., sygn. akt II K 99/12, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z 29 na 30 listopada 2010 r., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zarządzoną do wykonania;
- 4) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 13 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 962/12, za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 12 stycznia 2012 r. do 4 czerwca 2012 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;
- 5) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 19 lipca 2013 r., sygn. akt II K 1569/12, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony od 26 sierpnia do 5 września 2012 r., na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;
- 6) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 1530/12, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 30 lipca 2012 r. do dnia 29 sierpnia 2012 r., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zarządzoną do wykonania.

Po czym :

- I. Połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 2 i 3 części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu P. K. karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 4, 5 i 6 części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu P. K. karę łączną 1(jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy dotychczas odbytych kar podlegających łączeniu oraz okresy zatrzymania w dniu 24 kwietnia 2011 r. zaliczony na poczet kary orzeczonej wyrokiem opisanym w punkcie 2 części wstępnej wyroku i w dniach 6 i 7 kwietnia 2011 r. zaliczone na poczet kary orzeczonej wyrokiem opisanym w punkcie 3 części wstępnej wyroku;
- IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie II kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy dotychczas odbytych kar podlegających łączeniu;
- V. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie objęcia wyrokiem łącznym wyroku opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku;
- VI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. P. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 147,60 złotych brutto tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
- VII. zwolnił skazanego P. K. od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem nie pogodził się skazany, imieniem którego apelację wywiódł obrońca.

Apelujący zaskarżył orzeczenie w zakresie punktu I, na podstawie przepisu art. 438 pkt 4 kpk, zaś w zakresie punktu II, w części co do niezastosowania środków probacyjnych.

Skarżący zarzucił:

1. odnośnie punktu I wyroku łącznego, na podstawie przepisu art. 438 pkt 4 kpk rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz niezastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby;
2. odnośnie punktu II wyroku łącznego, na podstawie przepisu art. 438 pkt 4 kpk niezastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby.

Mając na względzie powyższe, obrońca wniósł:

- a. odnośnie punktu I wyroku łącznego, o orzeczenie kary łącznej w wymiarze dwóch lat pozbawienia wolności i zawieszenie jej wykonania na okres próby;
- b. odnośnie punktu II wyroku łącznego, o zawieszenie wykonania kary roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności na okres próby.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja okazała się bezzasadna, ale jej wniesienie skutkowało merytorycznymi zmianami pkt. II i V dyspozycji zaskarżonego wyroku, podjętymi z urzędu.

W zakresie kary łącznej orzeczonej w pkt. I dyspozycji zaskarżonego wyroku łącznie podlegały dwie kary jednostkowe (2-letnia oraz 1-letnia kara pozbawienia wolności), które to kary pierwotnie warunkowo zawieszono na okres próby. Niestety skazany nadużył udzielonego mu dobrodziejstwa probacji, dopuścił się w okresie próby kolejnych przestępstw podobnych przeciwko mieniu, co skutkowało zarządzeniem wykonania przedmiotowych kar. Skoro ponadto wynikające z zasady art. 86 § 1 kk granice kary łącznej biegną od 2 (od najniższej kary) do 3-letniej kary pozbawienia wolności (sumy kar), zaś czyny za które wymierzono kary jednostkowe skazany popełnił przeciwko różnym dobrom chronionym prawem (mienie, bezpieczeństwo, zdrowie), to w żadnej mierze nie sposób zgodzić się z apelującym, iż przy łączeniu kar należy zastosować zasadę pełnej absorpcji i w dodatku ponownie zawiesić skazanemu warunkowo wykonanie kary łącznej. Zasadę absorpcji stosuje się wyjątkowo, np. w razie łączenia kar jednostkowych za przestępstwa jednorodnej natury, przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawem, pozostające w bliskiej zwartości czasowej. Zatem w omawianym przypadku nawet jeżeli (jak to podnosi apelujący) skazany w okresie odbywania kary izolacyjnej nie był karany dyscyplinarnie, krytycznie odnosi się do swej kryminalnej przeszłości, pragnąłby kolejnej probacji by zajmować się synem i w ogóle nie spożywa alkoholu (w tym przypadku przecież nie ma okazji, bo jest osadzony w zakładzie karnym), to przytoczone argumenty nie mogą uzasadniać stosowania przy wymiarze kar łącznej całkowitej absorpcji. Nie sposób uznać, by w takich warunkach wymierzona kara łączna 2-letnia i 4-miesięczna kara pozbawienia wolności, zatem niższa o 8 miesięcy od sumy kar, stanowiła dolegliwość niewspółmiernie surową w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk.

Natomiast w odniesieniu do pkt. II dyspozycji zaskarżonego wyroku, jak wskazano na wstępie rozważań, wniesienie apelacji skutkowało jego merytoryczną zmianą. Otóż w dacie złożenia przez skazanego wniosku o wydanie wyroku łącznego (29.04.2015r.) w myśl zasad art. 85 kk należało objąć wyrokiem łącznym kary opisane wyrokami jak w pkt. 4),5) i 6) części wstępnej zaskarżonego wyroku. Uszło jednak uwadze Sądu I instancji, iż skazanie jak w pkt. 4) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13.12.2012r. sygn. akt II K 962/12 na karę 4-miesięczną pozbawienia wolności nastąpiło z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby lat 2-letnich, wyrok ten uprawomocnił się 21.02.2013r. Ani w okresie próby ani kolejnych 6-miesięcy (tj. do dnia 21.08.2015r.) kara ta nie została zarządzona do

wykonania (na co nie wpłynęło niewykonanie przez skazanego środka probacyjnego obowiązku naprawienia szkody w trybie art. 72 § 2 kk). W takiej sytuacji faktycznej - skoro w myśl art. 75 § 4 kk zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby – przedmiotowa kara 4-ch miesięcy pozbawienia wolności nie może zostać wprowadzona do wykonania zatem tym samym nie może zostać objęta wyrokiem łącznym.

Tego wniosku nie podważają znowelizowane od 1 lipca 2015r. przepisy kodeksu karnego. Ponieważ wszystkie objęte niniejszym postępowaniem kary jednostkowe zostały wymierzone za czyny popełnione przed tą datą, to nie stosuje się tu znowelizowanych przepisów o karze łącznej lecz uprzednio obowiązujące (art. 19 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 lutego 2015r. Dz. U. z 2015r. poz. 396). Nawet jeżeli od 1 lipca 2015r. obowiązuje zmienione brzmienie przepisu art. 76 § 1 kk, dotyczącego zatarcia skazania w przypadku kary z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, to nowa regulacja, także w myśl przepisu art. 21 ustawy o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 lutego 2015r.(Dz. U. z 2015r. poz. 396) nie oznacza automatycznie możliwości objęcia omawianym wyrokiem łącznym przedmiotowej kary, gdyż pozostawałaby sprzeczna z cytowanym już przepisem art. 75 § 4 kk. Nowa regulacja przecież nie wydłuża skazanemu okresów próby ani nie przewiduje możliwości zarządzenia kary ponad 6-ciomiesięczy okres po jej zakończeniu.

Z tego powodu dokonano modyfikacji kary łącznej w pkt. II zaskarżonego wyroku przez wyeliminowanie omawianego skazania wyrokiem SR w Wałbrzychu z dnia 13.12.2012r. sygn. akt II K 962/12, proporcjonalne jej obniżenie do 1-go roku i 4-ch miesięcy pozbawienia wolności (tu zastosowano pełną absorpcję wobec czynów jednorodzących i w bardzo bliskim odstępie czasowym). W konsekwencji tej korekty należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego – dokonano stosownej zmiany redakcyjnej pkt. V-go dyspozycji.

Nawet wobec powyższej modyfikacji kary łącznej nieskutecznym okazał się zarzut apelacyjny niewspółmierności kary łącznej przez zaniechanie zastosowania wobec skazanego probacji. Tu uzasadnienie pozostaje niezmiennym jak w przypadku kary z pkt. I dyspozycji, ponadto skazanemu w tym przypadku wymierzono kary za kolejne czyny przeciwko mieniu z art. 279 § 1 kk, obie kary (wyroki opisane jak w pkt. 5) i 6) pierwotnie wymierzono z warunkowym zawieszeniem wykonania. Jak to wynika z danych o karalności, dotychczas na łącznie 6 skazań aż 5 orzeczono pierwotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, skazany nie docenił owego dobrodziejstwa, nadal łamał porządek prawny, więc na dalszą „promocję” liczyć już nie może.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust. 5 oraz § 19 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.)